

קָטַל בּוֹכְרִין וְעֶבֶד נּוֹקְמִין, הָכִי קָם פְּרַעַה בְּאַרְעָא
 דְּמַצְרַיִם, וְקָטַל וְעֶבֶד נּוֹקְמִין בְּסַרְכוּי, וְאַפְרָכוּי,
 וְאַמְרָכְלוּי, וּבְכָל אֵינּוֹן רַבְרַבִּין (דף מ"ה ע"ב) הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (שמות יב) וַיָּקָם פְּרַעַה לַיְלָה (לַיְלָה מִמָּשׁ), וַיָּקָם
 לְקַטְלָא וּלְשִׁיפָא.

אוֹרְחוּי דְּכַלְבָּא, בְּד מַחֲיִין לִיה בְּאַבְנָא, אִיהוּ אָתִי
 וְנָשִׂיף לְחִבְרִיה, בְּד פְּרַעַה, לְבָתַר אִיהוּ
 הָוָה אָזִיל בְּשׁוֹקֵי, וְהָוָה מַכְרִיז וְאָמַר, קוּמוּ צְאוּ
 מִתּוֹךְ עַמִּי, אֲתוּן קַטְלָתוּן לְכָל בְּנֵי מִתָּא, אֲתוּן
 קַטְלָתוּן סַרְכֵי וְאַפְרָכֵי וְכָל בְּנֵי בֵּיתִי, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה. פִּינּוֹן דְּבִידְכוּן
 הָוָה כְּלָא, וּבִרְכַתֶּם גַּם אוֹתִי, דְּלָא תִקְטְלוּן לִי.
 לְבָתַר אִיהוּ בְּגִרְמִיָה אוֹזִיף לוֹן, וְאַפִּיק לוֹן מֵאַרְעָא,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעַה אֶת הָעָם וְגו'.

לשון הקודש

ואומר: קומו צאו מתוך עמי אתם
 הרגתם לכל בני העיר, אתם הרגתם
 השָׂרִים והמושלים וכל בני ביתי. זהו
 שפִתוב ויקרא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה.
 פִּינּוֹן שפִנדכם הִיָה הַכָּל - וּבִרְכַתֶּם גַּם
 אֲתִי, שְׁלָא תִהְרְגוּ אוֹתִי. אַחַר כֵּן הוּא
 פִּעֲצָמוּ לִנְה אוֹתֶם וְהוֹצִיא אוֹתֶם
 מִהָאָרֶץ. זְהוּ שפִתוב וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעַה
 אֶת הָעָם וְגו'.

כמו ושהקדוש ברוך הוא בחצותו שְׁהַלְלָה הָרַג
 בְּכוֹרוֹת וְעֵשָׂה נְקָמוֹת, כֵּן קָם פְּרַעַה
 בְּאַרְץ מִצְרַיִם וְהָרַג וְעֵשָׂה נְקָמוֹת בְּשָׂרָיו
 וּמוֹשְׁלָיו וְאַמְרָכְלָיו וּבְכָל אוֹתֶם גְּדוּלִים.
 זְהוּ שפִתוב (שמות יב) וַיָּקָם פְּרַעַה לַיְלָה
 וְלַיְלָה מִמָּשׁוּ, שְׁקָם לְהָרַג וּלְהַשְׁמִיד.

הָרַד הַכְּלָב, בְּשִׁמְכִים אוֹתוֹ בְּאַבְנֵי, הוּא
 בָּא וְנָשִׂיף אֶת חִבְרוֹ. כֵּן פְּרַעַה, אַחַר
 הוּא הִיָה הוֹלֵךְ בְּשׁוֹקֵי, וְהִיָה מַכְרִיז

וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעַם דְּרָדָה הַמִּדְבָּר יַם סוּף. (שמות)
 (ג) לְתַקְנָא אֲרַחָא לְאַתְרֵיהּ. ר' יְהוּדָה אָמַר,
 מָאִי שָׁנָא כַּד הָווּ יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם, דְּכַתְיִב, (שמות ה)
 שְׁלַח אֶת עַמִּי, (שמות ט) כִּי אִם מָאֵן אֶתָּה לְשַׁלַּח אֶת
 עַמִּי, (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא לֹא
 הָווּ גְזִירִין, וְלֹא אֶתְקַשְׁרוּ בֵּיהּ בְּדָקָא יְאוּת. וְהָכֵא
 דְהָווּ גְזִירִין, וְעַבְדוּ פֶסְחָא, וְאֶתְקַשְׁרוּ בֵּיהּ, קָרִי לֹון
 אֶת הָעַם.

אֵלָא בְּגִין הֵהוּא עֵרַב רַב, דְּאֶתְדַבְּקוּ בְּהוּ,
 וְאֶתְעָרְבוּ בַּהֲדִיּוּתוֹ, קָרִי לֹון אֶת הָעַם
 סְתָם. בְּמָה דְאַתְ אָמַר, (שמות לב) וַיִּגְדֹּף יי' אֶת הָעַם
 עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֹל. וַיִּקְהַל הָעַם עַל אֶהְרֹן.
 וַיֵּרָא הָעַם כִּי בִשְׁשׁ מִשֶּׁה. וְכֵן כְּלָהוּ.

רַבִּי יַצְחָק ור' יְהוּדָה הָווּ אֲזִילֵי מֵאוּשָׁא לְלוּד, וַהֲוָה
 עֲמַהוּן יוֹסִי מַיְיעָא, בְּקַטִּירָא דְגַמְלֵי עֲטוּפִירָא

לשון הקודש

קָרָא לְהֵם אֶת הָעַם?
 אֵלָא מְשׁוּם עֵרַב רַב שְׁנַדְבְּקוּ בְּהֵם
 וְהִתְעָרְבוּ עִמָּהֶם, קָרָא לְהֵם אֶת הָעַם
 סְתָם, כְּמוֹ שְׁנַנְאֵמַר (שם לב) וַיִּגְדֹּף ה' אֶת
 הָעַם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֹל. וַיִּקְהַל
 הָעַם עַל אֶהְרֹן. וַיֵּרָא הָעַם כִּי בִשְׁשׁ
 מִשֶּׁה. וְכֵן כְּלָם.

רַבִּי יַצְחָק ורַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים

וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעַם דְּרָדָה הַמִּדְבָּר יַם
 סוּף, לְתַקְנָה דְּרָדָה לְמִקּוּמָהּ. רַבִּי יְהוּדָה
 אָמַר, מַה שׁוּנָה בְּשָׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם,
 שְׁכַתּוּב (שם ה) שְׁלַח אֶת עַמִּי, (שם ט) כִּי אִם
 מָאֵן אֶתָּה לְשַׁלַּח אֶת עַמִּי, (שם ד) בְּנֵי
 בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִאוּתוֹ זְמַן לֹא הָיוּ
 מְהוּלִים וְלֹא נִקְשְׁרוּ בּוּ בְרָאוּי, וְכֵאֵן,
 שְׁהָיוּ מְהוּלִים וְעָשׂוּ פֶסַח וְנִקְשְׁרוּ בּוּ,

בְּכַתְּפֵיהֶו. עַד דַּהּוּוּ אֲזֵלִי, אֲשַׁבַּח הֵהוּא יוֹסִי טַיִיבָא
 אַנְתּוּ חָדָא דְשָׂאָר עַמִּין, דְקַטִּירָא בִירוּקֵי חִקְלָא,
 אֲשַׁתְּמִיט מְנַיִהוּ וְאֲתַקִּיף בָּהּ, וְאַתָּא עָלָה. תְּוֹוְהוּ
 ר' יִצְחָק ור' יְהוּדָה, אָמְרוּ נִיתוּב מֵאַרְחָא דָּא, דִּהָא
 קְדָשָׁא בְרִידָא הוּא בְּעָא לְאַחֲזָאָה לָן, דִּלָּא נִתְחַפְּר
 בַּהֲדִיָּה. תָּבוּ מֵאַרְחָא, בְּדָקוּ בַתְרִיָּה, וְאֲשַׁכְּחוּ
 דְבַרְיָה דְבֵת אֵל גִּבְרָה הָוָה, וְאַבוּהָ פָּסִיל זְרַעָא הָוָה.
 אָמְרוּ, בְּרִידָא רַחֲמָנָא דְשׁוֹיב לָן.

פְּתַח ר' יִצְחָק וְאָמַר (תהלים לו) אֵל תִּתְחַר בַּמְרַעִים.
 מָאן אֵינּוּן מְרַעִים, דִּלָּא כְּתִיב חֲטָאִים, אוּ
 רְשָׁעִים. אֵלָּא מְרַעִים, דְאַבְאִישִׁין לְגַרְמִיִּיהוּ, וּלְחַנֵּי
 דְמִתְחַבְּרָן בַּהֲדִיָּהוּ. ר' יְהוּדָה אָמַר, מְרַעִים:
 אַרְחִיק גְּרַמְדָּא מִמְרַעִים דִּלָּא תַחֲוֹזֵן רַעִים וְחַבְרִים
 בַּחֲדָא, דִּלָּא יבְאִישׁוּ לָךְ עוֹבְדוֹי, וְתַתְּפִס בַּחֲטָאוֹי.

לשון הקודש

אל גבר, ואביו זרע פסול הנה. אמרו:
 בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שְׁהַצִּילָנוּ.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (תהלים לו) אֵל
 תִּתְחַר בַּמְרַעִים. מִי הֵם הַמְרַעִים, שְׁלָא
 כְּתוּב חֲטָאִים אוּ רְשָׁעִים? אֵלָּא מְרַעִים,
 שְׁמַרְעִים לְעַצְמָם וּלְאַוֲתָם שְׁמִתְחַבְּרִים
 עִמָּם. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מְרַעִים – הַרְחֵק
 עֲצָמְךָ מִמְרַעִים, שְׁלָא תַחֲוִי רַעִים
 וְחַבְרִים בְּאַחַד, שְׁלָא יִרְעוּ לָךְ מַעֲשֵׂיו
 וְתַתְּפִס בַּחֲטָאוֹי.

מאושא ללוד, והנה עמהם יוסי הסוחר
 עם גמלים קשורים ומשאות על
 כתפיהם. עד שהיו הולכים, מצא יוסי
 הסוחר אשה אחת משאר העמים
 שלקטה ירקות בשדה. נשמת מהם
 והחזיק בה וביא עליה. תמהו רבי יצחק
 ורבי יהודה. אמרו, נשוב מהדרך הזו,
 שהרי הקדוש ברוך הוא רצה להראות
 לנו שלא נתחבר עמו. שבו מהדרך,
 בדקו אחריו, ומצאו שהנה בן של בת

תָּא חַיִּי, אִי לָא הוּוּ אֵינּוּן עֶרְב רַב דְּאֶתְחַבְּרוּ בְּהוּן
 בְּיִשְׂרָאֵל, לָא אֶתְעַבֵּיד הַהוּא עוֹבְדָא, וְלָא
 מִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל, כָּל אֵינּוּן דְּמִיתוּ, וְלָא גְרִים לֹון
 לְיִשְׂרָאֵל כָּל מַה דְּגְרִים. וְתָא חַיִּי, הַהוּא עוֹבְדָא,
 וְהַהוּא חוֹבָה מִמָּשׁ, גְרִים גְּלוּתְהוּן דְּיִשְׂרָאֵל.

דְּתַנִּינָן, בְּעָא קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, דִּישְׁתַּכְּחוּן
 יִשְׂרָאֵל בְּהַהוּא שַׁעְתָּא כְּמִלְאָכֵי
 עֲלָאֵי, וְלִמְעַבְד לֹון חִירִין מִכְּלָא, חִירִין מִמוּתָא,
 וְלִמְחַיִּי חִירִין מִן שַׁעְבוּדָא דְשָׂאֵר עַמִּין, כְּמַה
 דְּאֶתְ אָמַר, (שמות לב) חָרוֹת עַל הַלְּוִיֹּת, אֵל תִּקְרִי
 חָרוֹת, אֶלְא חִירוֹת.

כִּיּוֹן דְּאֶתְעַבֵּיד הַהוּא עוֹבְדָא, גְרִימוּ כְּלָא. גְרִימוּ
 מוּתָא, גְרִימוּ שַׁעְבוּד מְלִכְוֹון, גְרִימוּ דְאֶתְחַבְּרוּ
 אֵינּוּן לִוְחֵי קַדְמָאֵי, גְרִימוּ דְּמִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל, כְּמַה

לשון הקודש

מִלְאָכֵי עֲלִיוֹנִים וְלַעֲשׂוֹת אוֹתָם חוֹרִין
 מִהַכֵּל, בְּנֵי חָרוֹת מְסֻוֹת, וְלִהְיוֹת בְּנֵי
 חוֹרִין מִשַׁעְבוּד שֶׁל שָׂאֵר הָעַמִּים, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לב) חָרוֹת עַל הַלְּוִיֹּת. אֵל
 תִּקְרִי חָרוֹת אֶלְא חִירוֹת.

כִּיּוֹן שֶׁנַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה – גְרָמוּ הַכֵּל.
 גְרָמוּ מוּתָא, גְרָמוּ שַׁעְבוּד מְלִכְוִיּוֹת, גְרָמוּ
 שֶׁנֶּשְׁבְּרוּ אוֹתָם לִוְחוֹת רֵאשׁוֹנִים, גְרָמוּ

כֵּן רָאָה, אֵלּוּלֵי הָיוּ אוֹתָם עֶרְב רַב
 שֶׁהִתְחַבְּרוּ עִם יִשְׂרָאֵל, לֹא נַעֲשֶׂה הָיָה
 אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, וְלֹא מִתּוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כָּל
 אוֹתָם שָׁמְתוּ, וְלֹא גָרַם לְיִשְׂרָאֵל מַה
 שֶׁגָרַם. וְכֵן רָאָה, אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה וְאוֹתוֹ
 חֶמָא מִמָּשׁ גָרַם לְגִלוּת יִשְׂרָאֵל.

שֶׁשְׁנִינּוּ, רָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֶׁיִּמְצְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כְּמוֹ

אֶלְפִין מִנֵּי־הוּ. וְכָל דָּא, בְּגִין אֶתְחַבְּרוּתָא דְאֵינוֹן
עָרְב רַב, דְּאֶתְחַבְּרוּ בְּהוּ.

אוּף הָכָא, בְּגִינֵיהוֹן, לָא אֶתְקֵרוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עַמִּי, אֶלָּא הָעָם סְתָם. וְאִי
תִּימָא וַחֲמוּשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּד הוּוּ סְלֵקִין
מִמְצָרִים, וְלֹא אֶתְחַבְּרוּ בְּהַדִּיָּהוּ אֵינוֹן עָרְב רַב,
קָרִי לוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, פִּינּוֹן דְּאֶתְחַבְּרוּ בְּהַדִּיָּהוּ,
דְּכִתִּיב וְגַם עָרְב רַב עָלָה אִתָּם, קָרִי לוֹן הָעָם.

רַבִּי יוֹסִי אֶקְשִׁי וְאָמַר, פְּתִיב פִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת
מְצָרִים הַיּוֹם לֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֶם עוֹד עַד
עוֹלָם. אִי הָכִי, כָּל יוֹמָא הוּוּ חֲמָאן לְהַהוּא עָרְב
רַב. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, עָרְב רַב פְּתִיב, וְלֹא מְצָרִים,
דְּהָא כִּמְהָ שְׂאָר עַמִּין הוּוּ דִּיִּירֵי בְּמְצָרִים. וְלֹא
עוֹד אֶלָּא דְכֻלְּהוּ אֶתְגַּזְּרוּ, וְכִיּוֹן דְּאֶתְגַּזְּרוּ, לֹא
אֶקְרוּן מְצָרָאִי.

לשון הקודש

עַמִּים אוֹתָם עָרְב רַב, קָרָא לְהֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. פִּינּוֹן שְׁהֶתְחַבְּרוּ עַמִּים, שְׁפָתוּב
וְגַם עָרְב רַב עָלָה עַמִּים, קָרָא לְהֶם הָעָם.
רַבִּי יוֹסִי הִקְשָׁה וְאָמַר, פְּתוּב פִּי אֲשֶׁר
רְאִיתֶם אֶת מְצָרִים הַיּוֹם לֹא תוֹסִיפוּ
לְרְאוֹתֶם עוֹד עַד עוֹלָם. אִם כֵּן, כָּל יוֹם
הֵיוּ רוֹאִים אֶת אוֹתוֹ עָרְב רַב? אָמַר רַבִּי

שְׁמַתוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כִּמְהָ אֶלְפִים מֶהֶם. וְכָל
זֶה מִשׁוּם הֶהֱתַחְבְּרוֹת שֶׁל אוֹתָם עָרְב
רַב שְׁהֶתְחַבְּרוּ בְּהֶם.
אִיף כֵּאֵן בְּגִלְגָּלִים לֹא נִקְרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עַמִּי, אֶלָּא הָעָם סְתָם.
וְאִם תֹּאמַר, וַחֲמוּשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל?
כְּשֶׁהֵיוּ עוֹלִים מִמְצָרִים וְלֹא הֶתְחַבְּרוּ

וְעַל פּוֹמָא דְמֹשֶׁה קְבִילוּ לֹזֵן. וְהֵינּוּ מַה (דף מ"ו ע"ב)
 דְּאָמַר הַכְּתוּב, (שמות לב) לָךְ יָרַד כִּי שָׁחַת עִמָּךְ
 סְרוּ מִהַר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם. צִוִּיתֶם כְּתִיב.
 וְחֲמָשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, חֵד
 מִחֲמָשָׁה חֲזוּ. וְר' יוֹסִי אָמַר חֲמָשָׁה מִיִּשְׂרָאֵל, וְחֵד
 מִנֵּי־הוּ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, וְחֲמָשִׁים: אֶחָד מִחֲמָשִׁים.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּגִין דִּתְהוּא יוֹבְלָא סְלִיק לֹזֵן
 מִמִּצְרַיִם, בְּגִין כֶּד וְחֲמָשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְאִי לָאוּ, לָא סְלִיקוּ, וְעַל דָּא
 אֲתַעֲכְבוּ חֲמָשִׁין יוֹמִין לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא. וְמִתְהוּא
 אֲתַר נִפְקַת אוֹרֵייתָא, וְאֲתִיְהִיבַת, וְעַל דָּא וְחֲמָשִׁים
 חֲסַר. דְּבִגִין דָּא עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

לשון הקודש

יהודה, ערב רב פתוב, ולא מצרים, רבי יהודה אומר, וחמשים - אחד מחמשים.

אמר רבי שמעון, משום שאותו יובל העלה אותם ממצרים, משום כד וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים, ואם לא - לא עלו, ולכן התעכבו חמשים יום לקבל תורה. ומאותו מקום יוצאת תורה ונתנה, ועל זה וחמשים חסר, שבגלל זה עלו בני ישראל מארץ מצרים.

יהודה, ערב רב פתוב, ולא מצרים, שחרי כמה שאר עמים היו דרים במצרים, ולא עוד, אלא שכלם נמולו, ובין שנמולו, יותר לא נקראו מצרים. ועל פי משה קבלו אותם, והינו מה שאמר הכתוב לך ירד כי שחת עמך סרו מהר מן הדרך אשר צויתם. צויתם פתוב. וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים - אחד מחמשה היו. ורבי יוסי אומר, חמשה מישראל, ואחד מהם.

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף וְגו'. (שמות יג) אֲמַאי
 סָלִיֵק גְּרַמְזִי. אֵלֶּא, בְּגִין דְּהָוָה רִישָׁא
 לְנַחְתָּא לְגַלּוּתָא. וְלֹא עוֹד, אֵלֶּא דְאִיהוּ סִימְנָא
 דְּגֵאוּלָּה הָוָה לִיה וְאוּמִי לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל עַל דָּא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְהָא אֶתְמַר.

זַבְּאָה חוֹלְקָא דְּמֹשֶׁה, דְּיִשְׂרָאֵל הוּוּ עַסְקֵי לְמִשְׁאֵל
 מְמוּנָא מִמְצָרָאֵי, וּמֹשֶׁה הָוָה עַסְקֵי
 בְּאוּמָא דְּיוֹסֵף. וְאִית דְּאִמְרֵי אַרְוָנָא בְּנִילוּס הָוָה,
 וּבִשְׁמָא קְדִישָׁא סָלִיֵק לִיה, וְעוֹד אָמַר מֹשֶׁה, יוֹסֵף,
 הֲגִיעַ זְמַן פּוּרְקָנָא דְּיִשְׂרָאֵל, וְאָמַר עֲלֵה שׁוּר.
 וְסָלִיֵק. וְאִית דְּאִמְרֵי, בֵּין מַלְכֵי מִצְרָאֵי הָוָה, וּמִתְמָן
 סָלִיֵק (ס"א ליה). וְאִית דְּאִמְרֵי, בְּגִין דְּלֹא יַעֲבֹדוּן לִיה
 עֲבוּדָה זָרָה, שָׂוֹן בְּנִילוּס וְסֶרַח בַּת אֲשֵׁר תְּוִיַּאת
 לִיה לְמֹשֶׁה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

הָיָה עֶסוֹק בְּשִׁבְעַת יוֹסֵף. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים
 שֶׁהָאֲרוֹן הָיָה בְּנִילוּס, וְהֵעֵלָה אוֹתוֹ בְּשֵׁם
 הַקּוּדוֹשׁ. וְעוֹד אָמַר מֹשֶׁה: יוֹסֵף, הֲגִיעַ זְמַן
 גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל. וְאָמַר: עֲלֵה שׁוּר. וְעֵלָה.
 וַיֵּשׂ שְׂאוּמְרִים שֶׁהָיָה בֵּין מַלְכֵי מִצְרַיִם,
 וּמִשָּׁם הֵעֵלָה (אִתּוֹ). וַיֵּשׂ אוֹמְרִים, כְּדִי
 שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ עֲבוּדָה זָרָה שְׁמוֹ אוֹתוֹ
 בְּנִילוּס, וְסֶרַח בַּת אֲשֵׁר הִרְאָתָה לְמֹשֶׁה.

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף וְגו'. לָמָּה
 הֵעֵלָה עֲצָמוֹתָיו? אֵלֶּא מִשּׁוֹם שֶׁהָיָה רֹאשׁ
 לְרֹדֶת לְגַלּוּת, וְלֹא עוֹד, אֵלֶּא שֶׁהוּא
 סִימָן הַגְּאֻלָּה הָיָה לוֹ, וְהַשְּׁבִיעַ אֶת
 יִשְׂרָאֵל עַל זֶה. זֶהוּ שֶׁתּוֹב כִּי הִשְׁבַּע
 הַשְּׁבִיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִרִי גִתְּבָאֵר.
 אֲשֵׁרֵי חִלְקוּ שָׁל מֹשֶׁה, שֶׁיִּשְׂרָאֵל הָיוּ
 עוֹסְקִים לְבַקֵּשׁ מְמוֹן מִן הַמִּצְרַיִם, וּמֹשֶׁה